

تنبيه جسمى كودك باعث پرخاشگرى او در سنين بعدى مى‌شود

پژوهشگران مى‌گويند تنبيه جسمى كودكان به پيامدهاى نامناسب درازمدتى مانند پرخاشگرى منجر خواهد شد.

همشهري آنلاين: پژوهشگران مى‌گويند تنبيه جسمى كودكان به پيامدهاى نامناسب درازمدتى مانند پرخاشگرى منجر خواهد شد.

به گزارش اى بى سى نيوز يك بررسى كه به تجزيه و تحليل پژوهش‌هاى انجام شده درباره تنبيه جسمى كودكان از سال 1990 - سال تصويب پيمان‌نامه حقوق كودكان سازمان ملل- به بعد پرداخته است، بيانگر آن است كه هيچ كدام از اين پژوهش‌ها پيامد مثبتى براى تنبيه جسمى كودكان نشان نداده‌اند.

پژوهشگران كانادايى در نسخه آنلاين جورنال پزشكى كانادا مى‌نويسند در حاليكه معدودى از اين پژوهش‌ها نشان مى‌داد تنبيه جسمى اثر چندانى بر آينده كودك ندارد، اغلب پژوهش‌ها بيانگر بروز طيفى از عواقب منفى از افزايش پرخاشگرى تا بزهكارى در سنين بالاتر هستند.

به گفته اين پژوهشگران با توجه به اين نتايج پزشكان مى‌توانند راه‌هاى سازنده‌ترى را براى منضبط كردن كودكان به والدين آموزش دهند.

آنها مى‌نويسند: "پزشكان با انجام اين كار به تقويت بهزيستى كودكان و بهبود روابط كودكان و والدين در سطح جامعه كمك مى‌كنند."

آنها يادآور مى‌شوند كه تنبيه جسمى كودكان حتى تا همين اواخر، در اوائل دهه 1990، به طور گسترده‌اى شيوه‌اى مورد قبول بود، و نه تنها تنبيه جسمى را نوعى كودك‌آزارى شناخته نمى‌شد، بلكه آن را راهى "مناسب" براى واداشتن كودك به انجام رفتارهاى مطلوب تصور مى‌كردند.

اما پژوهش‌هاى كه از آن هنگام به بعد انجام شدند، شروع به مرتبط دانستن تنبيه جسمى و پرخاشگرى در كودكى و بزهكارى و خشونت نسبت به همسر در سنين بعدى كردند.

يك پرسش مهم اين بود كه جهت اين رابطه سببى چيست: آيا پرخاشگرى كودكان باعث تنبيه جسمى آنها مى‌شود يا تنبيه جسمى به پرخاشگرى مى‌انجامد؟

بررسى‌هاى بزرگ آينده‌نگر در ميانه تا اواخر دهه 1990 كه در آنها نقش رفتارهاى ضداجتماعى كودكان و مجموعه‌اى عوامل موثر ديگر در نظر گرفته شده بود، نشان داد كه تنبيه جسمى كودكان پيش‌بينى‌كننده بروز رفتار ضداجتماعى در آنها در سنين بعدى است. همچنين در يك كارآزمائى تصادفى شده درباره مداخله براى کاهش رفتار نامناسب كودكان، به والدين آموزش داده شد تا از انجام تنبيه جسمى دست بر دارند. نتايج نشان داد كه تغييرات رفتارى والدين با کاهش قابل توجه در رفتارهاى مشكل‌آفرين در كودكان همراهى دارد.

پژوهش‌هاى بعدى نشان‌دهنده ارتباط ميان تنبيه جسمى و سلامت روانى، خطر آسيب جسمى، رابطه بد ميان والد و فرزند و خشونت خانوادگى در سنين بزرگسالى بود.

تنبيه جسمى با انواع گوناگونى از اختلالات روانپزشكى در كودكان و بزرگسالان مرتبط دانسته شده است، از جمله افسردگى، اضطراب، مصرف مواد مخدر. پژوهش‌هاى اخيرتر نشان مى‌دهد كه تنبيه جسمى رشد شناختى كودك را كند مى‌كند و باعث ايجاد مشكلات تحصيلى مى‌شود.

همچنين تصويربردارى‌هاى از مغز نشان مى‌دهد كه تنبيه جسمى واقعا حجم ماده خاكستري در مناطقى از مغز را کاهش مى‌دهد كه با كار كرد فرد در آزمون‌هاى هوش مرتبطند، و نيز باعث تغييراتى در مناطق از مغز مى‌شود كه ناقل عصبى دوپامين در آنها عمل مى‌كند و با سوءمصرف الكل و مواد مخدر نيز مرتبطند.

به گفته این پژوهشگران نتایج این پژوهش‌ها باعث شده است که سازمان‌های حرفه‌ای به مخالفت با تنبیه جسمی بپردازند. جامعه متخصصان اطفال کانادا به شدت والدین را از تنبیه جسمی نهی می‌کند، و آکادمی متخصصان اطفال آمریکا می‌گوید: "تنبیه جسمی کارآیی چندانی ندارد و اثرات جانبی بالقوه زیانباری خواهد داشت."